

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 28 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo — Portugalia) — Lidl & Companhia przeciwko Fazenda Pública

(Sprawa C-106/10) ⁽¹⁾

(Podatki — Dyrektywa 2006/112/WE — Podatek VAT — Podstawa opodatkowania — Podatek należny od wytworzenia, zmontowania, dopuszczenia lub przywozu pojazdów)

(2011/C 298/10)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Lidl & Companhia

Strona pozwana: Fazenda Pública

przy udziale: Ministério Público

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Supremo Tribunal Administrativo — Wykładnia art. 73 i 78 akapit pierwszy lit. a) w związku z art. 79 akapit pierwszy lit. c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s.1) — Wliczanie do podstawy opodatkowania podatkiem VAT kwoty portugalskiego „imposto sobre veículos” — Podatki od nowych pojazdów należne z tytułu wytworzenia, zmontowania, dopuszczenia lub przywozu pojazdów — Podatek jednorazowy uiszczany przez przedsiębiorcę lub sprzedawcę pojazdu, przy jego wprowadzeniu do obrotu w Portugalii

Sentencja

- 1) Podatek taki jak imposto sobre veículos (podatek od pojazdów) będący przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, w którego przypadku zdarzenie powodujące powstanie obowiązku zapłaty jest bezpośrednio związane z dostawą pojazdu objętego zakresem stosowania tego podatku i który jest uiszczany przez dostawcę tego pojazdu, wchodzi w zakres pojęcia podatków, ceł, opłat i innych należności w rozumieniu art. 78 akapit pierwszy lit. a) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej i zgodnie z tym przepisem musi być wliczany do podstawy opodatkowania podatkiem VAT dostawy tego pojazdu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 113 z 1.5.2010.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 28 lipca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-133/10) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2005/81/WE — Przejrzystość stosunków finansowych między państwami członkowskimi a przedsiębiorstwami publicznymi — Przedsiębiorstwo zobowiązane do prowadzenia rozdzielną księgowości — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2011/C 298/11)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Peere i K. Walkerová, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii (przedstawiciele: M. Jacobs i J.-C. Halleux, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak ustanowienia w przewidzianym terminie wszelkich przepisów niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Komisji 2005/81/WE z dnia 28 listopada 2005 r. zmieniającej dyrektywę 80/723/EWG w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między państwami członkowskimi a przedsiębiorstwami publicznymi oraz w sprawie przejrzystości finansowej wewnątrz określonych przedsiębiorstw (Dz.U. L 312, s. 47)

Sentencja

- 1) Nie ustanowiwszy w wyznaczonym terminie wszelkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Komisji 2005/81/WE z dnia 28 listopada 2005 r. zmieniającej dyrektywę 80/723/EWG w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między państwami członkowskimi a przedsiębiorstwami publicznymi oraz w sprawie przejrzystości finansowej wewnątrz określonych przedsiębiorstw, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, jakie na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy.
- 2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 148 z 5.6.2010.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 28 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Zjednoczone Królestwo) — Pacific World Limited, FDD International Limited przeciwko Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Sprawa C-215/10) ⁽¹⁾

(Wspólna taryfa celna — Klasyfikacja taryfowa — Nomenklatura scalona — Zestaw sztucznych paznokci z uformowanego tworzywa sztucznego — Ważność rozporządzenia (WE) nr 1417/2007 — Pozostałe artykuły z tworzywa sztucznych (pozycja 3926) — Preparaty do manicure lub pedicure (pozycja 3304) — Zestawy i akcesoria do manicure lub pedicure (pozycja 8214))

(2011/C 298/12)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Pacific World Limited, FDD International Limited

Strona pozwana: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Wykładnia rozporządzenia Komisji (WE) nr 1417/2007 z dnia 28 listopada 2007 r. dotyczącego klasyfikacji niektórych towarów w Nomenklaturze scalonej — Ważność w odniesieniu do klasyfikacji sztucznych paznokci z uformowanego tworzywa sztucznego do pozycji 3926 90 97 (pozostałe artykuły z tworzyw sztucznych)

Sentencja

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1417/2007 z dnia 28 listopada 2007 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów w Nomenklaturze scalonej jest ważne w zakresie, w jakim dokonuje klasyfikacji sztucznych paznokci i w rezultacie zestawów sztucznych paznokci, opisanych w załączniku do tego rozporządzenia, do podpozycji 3926 90 97 Nomenklatury scalonej zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1549/2006 z dnia 17 października 2006 r.

(¹) Dz.U. C 209 z 31.7.2010.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 28 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus — Finlandia) — postępowanie wszczęte przez Lottę Gistö

(Sprawa C-270/10) (¹)

(Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich — Artykuł 14 akapit pierwszy — Ustalenie miejsca zamieszkania dla celów podatkowych współmałżonka urzędnika Unii — Przepisy krajowe przewidujące zasadę, zgodnie z którą zainteresowany, który przez trzy lata mieszkał za granicą, nie jest już uważany za osobę zamieszkałą w kraju, a zatem nie podlega już nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu)

(2011/C 298/13)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein hallinto-oikeus

Strona w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Lotta Gistö

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Korkein hallinto-oikeus — Wykładnia art.14 (obecnie art. 13) Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej — Ustalenie miejsca zamieszkania dla celów podatkowych urzędników Unii Europejskiej i ich małżonków nie wykonujących działalności zawodowej w państwie członkowskim pochodzenia — Przepisy krajowe ustanawiające mającą zastosowanie do obywateli przebywających za granicą regułę, zgodnie z którą po upływie trzech lat od końca roku, w trakcie którego obywatel opuścił kraj, nie jest on już uważany za osobę mającą miejsce zamieszkania w kraju, wobec czego nie podlega

już nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w odniesieniu do uzyskiwanych przez niego dochodów

Sentencja

Artykuł 14 akapit pierwszy Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich, załączonego początkowo do Traktatu ustanawiającego jedną Radę i jedną Komisję Wspólnot Europejskich, a następnie, na podstawie traktatu amsterdamskiego, do traktatu WE, należy interpretować w ten sposób, że małżonek osoby, który tylko z tego powodu, iż wstąpiła ona w służbę Unii Europejskiej, ustanawia swoje miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie miejsca zamieszkania dla celów podatkowych, jakie posiadał w chwili wstąpienia owej osoby w służbę Unii, jest uznawany za zachowującego swoje miejsce zamieszkania dla celów podatkowych w tym ostatnim państwie członkowskim, jeśli sam nie wykonuje działalności zawodowej.

(¹) Dz.U. C 221 z 14.8.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 28 lipca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Węgierskiej

(Sprawa C-274/10) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Podatki — Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Prawo do odliczenia — Sposób wykonania — Artykuł 183 — Przepisy krajowe zezwalające na zwrot nadwyżki podatku VAT jedynie w zakresie, w jakim przekracza ona kwotę podatku z tytułu transakcji jeszcze niezapłaconych)

(2011/C 298/14)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Triantafyllou, B. Simon, K. Talabér-Ritz, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Węgierska (przedstawiciele: M. Fehér, K. Szíjjártó, G. Koós, pełnomocnicy i K. Magony, szakértő)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Uregulowanie krajowe zezwalające na zwrot nadwyżki podatku VAT w zakresie, w jakim przekracza ona kwotę podatku z tytułu jeszcze niezapłaconych transakcji — Naruszenie zasady neutralności podatkowej.

Sentencja

1) Republika Węgierska,

— zobowiązując podatników, których deklaracja podatkowa wykazuje za dany okres rozliczeniowy nadwyżkę w rozumieniu art. 183 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, do przeniesienia tej nadwyżki lub jej części na kolejny okres rozliczeniowy, jeżeli podatnik nie zapłacił dostawcy całej ceny nabycia,

— co powoduje, że w związku z tym obowiązkiem niektórzy podatnicy, w których deklaracji podatkowej systematycznie znajduje się „nadwyżka”, są zobowiązani do przeniesienia takiej nadwyżki więcej niż jeden raz na kolejny okres rozliczeniowy,

uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy tej dyrektywy.